

Raport
zespołu oceniającego Państwowej Komisji Akredytacyjnej
z wizytacji przeprowadzonej w dniach 11 – 12 czerwca 2010 r.
w Wyższej Szkole Nauk Społecznych w Lublinie
dotyczącej oceny jakości kształcenia
na kierunku kosmetologia
na poziomie studiów pierwszego stopnia.

Informacje wstępne

1. Skład Zespołu Oceniającego

Wizytację w dniach 11 – 12 czerwca 2010 r. przeprowadził Zespół Oceniający Państwowej Komisji Akredytacyjnej w składzie:

- prof. dr hab. n. farm. Jan Pawlaczyk – przewodniczący, ekspert PKA,
- prof. dr hab. n. med. – Grażyna Broniarczyk – Dyła, ekspert PKA,
- dr hab. n. farm. Lucjusz Zaprutko – ekspert PKA,
- mgr Jakub Kozieł – ekspert ds. formalno-prawnych,
- Grzegorz Duszejko – przedstawiciel Parlamentu Studentów RP, ekspert PKA.

2. Krótka informacja o procesie przygotowania do wizytacji i jej przebiegu.

Państwowa Komisja Akredytacyjna po raz pierwszy oceniała jakość kształcenia na wizytowanym kierunku.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Władze Uczelni stworzyły bardzo dobre warunki do pracy zespołu wizytującego.

Raport Zespołu Oceniającego został opracowany na podstawie przedłożonego przez Uczelnię Raportu Samooceny, przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji dotyczącej: organizacji Uczelni, spraw kadrowych oraz toku studiów, a także rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni, jej pracownikami i studentami ocenianego kierunku.

Załącznik Nr 1 – Podstawa prawna wizytacji

Część I. Uczelnia i jednostka prowadząca oceniany kierunek studiów oraz ich organy

1. Ocena misji i strategii uczelni/ pozycji w środowisku oraz jej roli i miejsca – na rynku edukacyjnym, ze szczególnym uwzględnieniem jakości kształcenia i ocenianego kierunku studiów.

Misja Uczelni została przedstawiona w Raporcie Samooceny (str. 4) w sposób syntetyczny, w punktach, ale wyczerpująco.

Słusznie podkreślono, że zadaniem Uczelni jest „kształcenie młodzieży na możliwie najwyższym poziomie” oraz „promowanie społecznych aspektów funkcjonowania młodych ludzi w obecnej rzeczywistości społecznej, z uwzględnieniem aktualnej sytuacji na rynku pracy”. Zwrócono również uwagę na „indywidualny rozwój każdego studenta”, wraz ze wspieraniem jego aktywności społecznej.

WSNS jako Uczelnia zawodowa, realizując misję dydaktyczną, naukową, wychowawczą i społeczną, w sposób szczególny dba o jak najwyższy poziom kształcenia studentów, tak aby byli oni jak najlepiej przygotowani do wykonywania zawodu, tworzyli zaplecze kadrowe; Uczelnia stwarza „możliwości edukacyjne uzdolnionej młodzieży

województwa lubelskiego, znajdującej się w trudnej sytuacji materialnej i rodzinnej poprzez niskie czesne”.

Szkoła „wychowuje studentów w poczuciu odpowiedzialności za państwo polskie”; utrzymuje ścisły kontakt z organizacjami gospodarczymi, społecznymi i samorządowymi, naucza jak dostosować się do wymogów zmieniającego się społeczeństwa, zainteresowanego absolwentami przygotowanymi do potrzeb rynku pracy.

Na podkreślenie zasługuje inicjatywa Szkoły polegająca na darmowym szkoleniu studentów w zakresie biegłego posługiwania się komputerem i znajomością Internetu, zakończonym stosownym certyfikatem. Ponadto, wychodząc naprzeciw potrzebom osób niepełnosprawnych w zakresie przygotowania studentów do pracy zawodowej WSNS kształci studentów głuchoniemych na kierunku kosmetologia.

Władze Szkoły dbają o rozwój społeczności lokalnej - szczególnie osób bezrobotnych mieszkających w pobliżu Szkoły, poprzez umożliwienie im bezpłatnego szkolenia na kursach komputerowych oraz „cyklicznych warsztatach dla kobiet bezrobotnych z autoprezentacji i wizażu”.

2. Ocena zgodności kompetencji organów uczelni oraz jednostki prowadzącej oceniany kierunek studiów, zwanej dalej jednostką, określonych przepisami wewnętrznymi uczelni i podejmowanych działań z obowiązującymi powszechnie przepisami prawa.

Organy Uczelni zostały powołane zgodnie z przepisami wewnętrznymi Uczelni. Skład Senatu w dniu wizytacji nie był w pełni zgodny z obowiązującymi przepisami oraz § 17 Statutu Uczelni, bowiem studenci nie stanowią 20% składu Senatu, lecz 14,2%, ponadto przedstawiciele pracowników nie będących nauczycielami akademickimi stanowią 7,1% a nie 10% jak zapisano w Statucie.

Zakres spraw regulowanych uchwałami Senatu jest częściowo zgodny z jego statutowymi oraz ustawowymi kompetencjami. Senat nie wywiązał się z obowiązku ustawowego w zakresie art. 169 ust. 2, bowiem ustalił warunki i tryb rekrutacji oraz formy studiów na poszczególnych kierunkach, jednak nie podał uchwały do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy. Ponadto nie przesłał tej uchwały ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.

Senat wywiązał się natomiast z obowiązku wynikającego z art. 130 ust. ustawy, tj. określił zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych. Wysokość pensum dydaktycznego została określona w sposób zgodny z art. 130 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.).

Rektor jest zatrudniony w Uczelni jako podstawowym miejscem pracy (jednak informacja ta nie znajduje się w umowie o pracę, lecz w oświadczeniu) na podstawie umowy o pracę i w prawidłowy sposób wywiązuje się z obowiązków wynikających z art. 35 ust. 1 ustawy.

Z obowiązków ustawowych przewidzianych art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym dla podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni (zatwierdzanie planów i programów studiów prowadzonych w ramach poszczególnych kierunków) wywiązuje się Senat.

Z obowiązku nakładanego w art. 130 ust. 5 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym na kierownika jednostki organizacyjnej, tj. ustalenia szczegółowego zakresu i wymiaru obowiązków nauczycieli akademickich, Rektor wywiązuje się.

Wnioski:

Organ jednoosobowy i organ kolegialny Uczelni, podejmują decyzje zgodnie ze swoimi ustawowymi oraz statutowymi kompetencjami. Częściowo wywiązują się z obowiązków przewidzianych dla organów uczelni przez ustawę. Uchwała Senatu określająca zasady rekrutacji powinna być uchwalana nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy i przesłana ministrowi właściwemu ds. szkolnictwa wyższego. Zaleca się także wybór dodatkowych przedstawicieli studentów do Senatu oraz Uczelni tak by stanowili oni 20% składu oraz dodatkowego przedstawiciela pracowników niebędącego nauczycielem akademickimi.

Załącznik Nr 2 - Uwagi szczegółowe do wewnętrznych przepisów uczelni.

- 1. Ocena struktury organizacyjnej jednostki w kontekście realizowanych przez nią zadań naukowych i dydaktycznych.*

Uczelnia działa w oparciu o statut, który nie przewiduje powoływania podstawowych jednostek organizacyjnych. Zadania dydaktyczne na kierunku „kosmetologia” realizowane są w jednostce organizacyjnej – Katerze Kosmetologii. Statut przewiduje także powoływanie zakładów, ale tych dotychczas nie wyodrębniono ich w Uczelni. Należy stwierdzić, iż obecna struktura jest wystarczająca dla potrzeb dydaktycznych Uczelni.

- 2. Informacja o liczbie studentów*

Tabela nr 1.

Forma kształcenia	Liczba studentów
Studia stacjonarne	172
Studia niestacjonarne	522
Razem	694

W Uczelni przeważają studenci studiów niestacjonarnych, ponad 75 %, co jest charakterystyczne dla Uczelni niepublicznych.

- 3. Informacje o prowadzonych przez jednostkę kierunkach studiów i dotychczasowych wynikach ocen/akredytacji, a także posiadanych uprawnieniach do nadawania stopni naukowych i prowadzonych studiach doktoranckich.*

Uczelnia prowadzi obecnie kształcenie na studiach pierwszego stopnia na kierunkach: „socjologia”, „kosmetologia”, „dietetyka”, „ratownictwo medyczne” i „techniki dentystyczne” oraz posiada uprawnienia do prowadzenia kształcenia na kierunku „taniec”, jednak nie uruchomiła na nim kształcenia.

Uczelnia była akredytowana dotychczas przez Państwową Komisję Akredytacyjną, która Uchwałą Prezydium PKA nr 505/2008 z dnia 13 lipca 2008 r., pozytywnie oceniła jakość kształcenia na kierunku „socjologia”.

Jednostka nie posiada uprawnień do nadawania stopni naukowych.

4. *Liczba studentów ocenianego kierunku studiów.*

Tabela nr 2.

Poziom studiów	Rok studiów	Liczba studentów studiów		Razem
		stacjonarnych	niestacjonarnych	
I stopnia	I	39	75	114
	II	54	104	158
	III	48	68	116
Razem		141	247	388

Studenci studiów niestacjonarnych kierunku „kosmetologia” przeważają (nieco ponad 63%) i jest to tendencja stała na przestrzeni ostatnich trzech lat. Należy zauważyć znaczący spadek liczby studentów niestacjonarnych ocenianego kierunku, względem poprzedniego roku akademickiego.

Wnioski:

Uczelnia w ograniczonym zakresie spełnia wymagania odnoszące się do spraw będących przedmiotem analizy części I raportu, w tym w zakresie dotyczącym formalno – prawnych aspektów jej funkcjonowania.

Zaleca się dokonanie zmian zgodnie z uwagami zawartymi w załączniku Nr 2.

Część II. Koncepcja kształcenia i jej realizacja

1. *Cele kształcenia i deklarowane kompetencje absolwenta.*

1.1. Ocena zgodności określonej przez Uczelnię sylwetki absolwenta z uregulowaniami zawartymi w standardach oraz struktury kwalifikacji absolwenta z przyjętymi w ramach Procesu Bolońskiego, tzw. deskryptorami efektów kształcenia, tj. czy zakładane cele kształcenia oraz kompetencje ogólne i specyficzne, które uzyskają absolwenci odnoszą się do wiedzy, umiejętności i postaw, w tym umiejętności stosowania w praktyce zdobytej wiedzy, dokonywania ocen i formułowania sądów, komunikowania się z otoczeniem, kontynuacji kształcenia przez całe życie, a także czy przewidziano udział pracodawców w kształtowaniu koncepcji kształcenia oraz uwzględniono potrzebę dostosowania kwalifikacji absolwenta do oczekiwań rynku pracy.

Uczelnia, w przedstawionym Raporcie Samooceny, prezentuje rozdział 4.3. zatytułowany „Struktura kwalifikacji absolwenta – sylwetka absolwenta”, gdzie w formie 24 punktów przedstawia zakres umiejętności i wiedzy, w które zostaje wyposażony student w toku całych studiów.

Zapis ten, pod względem formy, w sposób znaczący odbiega od zawartego w standardach nauczania dla kierunku „kosmetologia”, jednak pod względem treści jest bardzo dobrym, choć niepełnym, rozwinięciem tego co zostało zawarte w dokumencie określającym wymagania wobec absolwenta kierunku studiów „kosmetologia”. Niektóre z prezentowanych punktów są zbyt szczegółowe (np.: podane przykłady pkt. 9 – rozdz. 4.3. – Raportu samooceny). A jednocześnie brak niektórych ważnych informacji, np.

o przygotowaniu absolwenta do podejmowania kształcenia na studiach kolejnego stopnia, o świadomości absolwenta co do konieczności dalszego doskonalenia i zdobywania wiedzy, choćby w formie samokształcenia.

Na podstawie analizy Raportu Samooceny jako całości, wraz z załączonymi sylabusami, przyjąć można, że zakładane cele kształcenia oraz kompetencje ogólne i specyficzne, które uzyskają absolwenci odnoszą się do wiedzy, umiejętności i postaw, w tym umiejętności wykorzystania w praktyce zdobytej wiedzy, dokonywania ocen i formułowania sądów oraz zdolności komunikowania się z otoczeniem.

Szkoła czyni próby nawiązania formalnych i nieformalnych kontaktów z potencjalnymi pracodawcami dla przygotowywanych absolwentów, jednak przełożenie tych kontaktów na rzeczywisty wpływ na kształtowanie koncepcji kształcenia jest stosunkowo niewielkie. Koncepcja ta jest realizowana bardziej w wyniku subiektywnej oceny potrzeb przez osoby mające wpływ na kształtowanie realizowanego programu studiów, niż w efekcie rzeczywistej ewaluacji rynku konsumenta usług kosmetycznych. Pewnym elementem dostosowującym kwalifikacje absolwenta do oczekiwań, zarówno miejscowego jak i szeroko rozumianego rynku pracy, mogłaby być szeroko w Szkole rozwinięta oferta przedmiotów do wyboru, realizowana w trakcie całego cyklu nauczania i wynosząca blisko 15% ogólnej liczby godzin dydaktycznych.

1.2. Ocena zasad rekrutacji i sposobu selekcji kandydatów, ze szczególnym uwzględnieniem zasad rekrutacji na studia II stopnia.

W punkcie 4.1. Raportu Samooceny przedstawiono zasady rekrutacji w niezwykle zwięzły, a przy tym pełny sposób. Było to możliwe ponieważ „Rekrutacja odbywa się według kolejności zgłoszeń i wpłat, trwa do wyczerpania limitu miejsc. Kandydatami na studia I stopnia mogą być absolwenci szkół posiadający świadectwo maturalne”. System ten jest zgodny z odpowiednią Uchwałą Nr 3/09 Senatu Szkoły, określającą zasady rekrutacji na kierunku „kosmetologia”.

Z powyższych stwierdzeń wynika, że istnieją praktycznie tylko dwa kryteria naboru kandydatów na studia. Jest to ich „chęć szczerą” do posiadania statusu studenta oraz dokonanie opłaty za umożliwienie realizacji tej chęci.

Efektem takiego sposobu naboru kandydatów jest stosunkowo wysoki odsiew studentów, szczególnie w początkowej fazie pobierania nauki. Problem ten zostanie szczegółowo omówiony w punkcie 2.2. niniejszej Części II Raportu.

Stosowane zasady rekrutacji nie mogą zagwarantować wysokiego poziomu dydaktyki, pomimo nawet największych starań ze strony kadry nauczającej Szkoły. Do Szkoły trafiają bowiem w ten sposób tylko nieliczne osoby o wysokim stopniu uzdolnienia, dla których Szkoła ta jest szkołą pierwszego wyboru, a przyszły zawód tym wymarzoną, do którego wykazują zamiłowanie i predyspozycje. Natomiast znacząca liczba kandydatów przyjętych w taki sposób, to osoby, które pomimo posiadania świadectwa dojrzałości nie powinny pretendować do ukończenia szkoły wyższej. Taki system rekrutacji, stosowany zresztą w wielu wyższych szkołach zawodowych, powinien zostać wyeliminowany w sposób systemowy, gdyż wyrządza on dużą szkodę przede wszystkim osobom, którym stwarza się złudzenia umożliwienia ukończenia szkoły wyższej.

W tym punkcie godzi się wspomnieć także o konieczności zwrócenia uwagi, przez szkoły kształcące kosmetologów na poziomie studiów licencjackich, na kompatybilność ich programów studiów z nierealizowanymi przez nie studiami magisterskimi, dla których ostatnio opublikowano nowe, powszechnie obowiązujące standardy nauczania. Według nich takie przedmioty jak m.in. rehabilitacja, sensoryka i inne zostały przeniesione na drugi stopień

kształcenia. Szkoły kształcące na poziomie licencjackim, pomimo, że same nie zawsze zainteresowane kształceniem na II stopniu powinny pilnie śledzić poczynania również na tym poziomie kształcenia i dostosowywać swoje programy do ogólnych zasad, tak by nie stwarzać problemów swoim absolwentom w trakcie dalszego kształcenia na studiach II stopnia.

1.3. Ocena realizacji programu studiów, z punktu widzenia zgodności realizowanego programu studiów z deklarowanymi celami kształcenia, tj. czy przyjęte rozwiązania programowe umożliwiają osiągnięcie każdego z deklarowanych celów kształcenia sformułowanych w sylwetce absolwenta oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta, a także ocena spełnienia wymagań określonych w standardach, w tym analiza porównawcza planów studiów i programów kształcenia z obowiązującymi w czasie ich realizacji standardami.

Ocenie podlegają również: sekwencja przedmiotów, oferta zajęć do wyboru i stopień internacjonalizacji kształcenia.

Porównanie listy realizowanych w Szkole przedmiotów ze spisem grup treści programowych, zawartych w aktualnie obowiązujących standardach nauczania, wskazuje na niemal stuprocentową zgodność tych dwóch dokumentów. Jediną drobną, korzystną różnicą pomiędzy nimi jest realizowanie zajęć z anatomii w wymiarze 40 godzin, zamiast zalecanych - nie mniej niż 30. Wszystkie pozostałe przedmioty, pod względem ich nazwy i przeznaczanego na nie czasu, pozostają w pełnej zgodności z tym, co zostało zawarte w standardach kształcenia. Również wszelkie dodatkowe zalecenia dotyczące takich przedmiotów podstawowych jak: język obcy, wychowanie fizyczne, technologia informacyjna oraz ochrona własności intelektualnej realizowane są w Szkole ściśle w wymiarze określonym w standardach. W związku z powyższym niecelowe jest przedstawianie w tym miejscu zestawienia tabelarycznego porównującego faktycznie realizowane godziny zajęć z ich liczbą określoną przepisami prawa. Tabele te byłyby w pełni ze sobą zgodne.

Tak jak wspomniano w innym miejscu niniejszego Raportu, trudno jest dopatrzeć się w realizowanym przez Szkołę programie tak zwanych przedmiotów o treściach humanistycznych, które powinny zajmować 60 godzin w całościowym bilansie godzinowym cyklu nauczania.

Odpowiedź na pytanie „czy przyjęte rozwiązania programowe umożliwiają osiągnięcie każdego z deklarowanych celów kształcenia sformułowanych w sylwetce absolwenta oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta” zawarto w szerokiej formie w punktach 2.4 i 3.1 niniejszej II Części Raportu końcowego. Przedstawione tam wnioski dotyczą również zagadnień objętych tym punktem.

Sekwencja zajęć i ich wzajemny układ na poszczególnych latach oraz w całym cyklu nauczania nie budzi istotnych zastrzeżeń, zarówno ze strony Zespołu wizytującego jak i pracowników oraz studentów Szkoły. Jediną uwagą zgłaszaną w tym zakresie jest sugestia choćby niewielkiego odciążenia od regularnych zajęć w 6 semestrze, celem umożliwienia przeznaczenia większej ilości czasu na realizację pracy dyplomowej.

Ofertę zajęć fakultatywnych (zajęć do wyboru) omówiono nieco dalej, w punkcie 2.4 niniejszej II Części Raportu.

1.4. Ocena systemu ECTS.

System punktów ECTS Szkoła wprowadziła w roku akademickim 2007/2008 dla pierwszego roku studiów – co stwierdzono w ostatnim zdaniu punktu 4.4 Raportu

Samoooceny. Z tego wynika, że w roku 2009/10 systemem tym powinien być już objęty cały okres kształcenia na wizytowanym kierunku. Sytuację tę przedstawia barwne zestawienie zawarte na stronach 24-25 cytowanego Raportu. Wszystkim przedmiotom, z całego cyklu nauczania, przypisano wartość punktową. Całkowita liczba punktów wynosi 180, co jest zgodne z liczbą sugerowaną w standardach. Zawarto w niej zarówno nieobowiązkowe 2 punkty za zajęcia z wychowania fizycznego oraz 10 punktów za „Metodologię i seminarium dyplomowe”. W nazwie tego ostatniego nie uwzględniono jednakże wykonania pracy dyplomowej, co zapewne było zamysłem Autorów opracowywanego systemu punktowego. W systemie tym nie uwzględniono również 20 punktów za dwukrotną praktykę wakacyjną w łącznym wymiarze 8 tygodni. Taki sposób postępowania jest powszechnie przyjęty i pozostaje w zgodzie z wymaganiami standardów. W realizowanym programie, a w konsekwencji w systemie punktacji ECTS trudno jest dopatrzyć się wymaganych przedmiotów humanizujących, którym powinny być przypisane 3 punkty kredytowe. Jeśli Władze Szkoły za przedmioty te uznają Psychologię i Komunikację interpersonalną, to powinno to być wyraźnie zaznaczone, gdyż na kierunku „kosmetologia” przedmioty takie mają raczej charakter typowo zawodowy.

1.5. Ocena systemu opieki naukowej i dydaktycznej.

Studenci mają zapewniony pełny dostęp do większości informacji o toku swoich studiów. Jest to możliwe dzięki wystarczającej liczbie gablot informacyjnych oraz stronie internetowej Uczelni.

Na początku zajęć większość prowadzących przedstawia studentom wszystkie potrzebne informacje. Na Uczelni, według studentów, nie odbywają się żadne godziny konsultacyjne, które w odczuciu studentów są im potrzebne. Zajęcia takie powinny być bezwzględnie realizowane przez wszystkich nauczycieli akademickich.

Według studentów, wykłady oraz ćwiczenia niczym się nie różnią. Tak naprawdę, ćwiczenia z większości przedmiotów są dodatkowymi wykładami. Zajęcia praktyczne są niezmiernie ważne dla studentów (m.in. na zajęciach z dermatologii), a nie mają oni do nich dostępu. Dodatkowo w opinii studentów, na zajęciach z chemii jest zbyt mała liczba godzin laboratoryjnych.

Studenci nie mają dostępu do sylabusów przedmiotów prowadzonych na kierunku „kosmetologia”. Uczelnia powinna udostępnić takie materiały wszystkim studentom.

Studenci nie są zadowoleni z układanego planu zajęć. Ma to związek z tym, że plan ten jest układany na poszczególne tygodnie, a nie jeden na cały semestr. Zdaniem studentów jest to nieoptymalne dla nich i chcieliby mieć jeden plan na semestr. Dodatkowo takie rozwiązanie sprzyja nie odbywaniu się niektórych zajęć. Fakt ten zgłaszają studenci i stwierdzają, że w zasadzie z żadnego przedmiotu nie odbywa się tyle zajęć ile jest zaplanowanych w siatkach godzin. Uczelnia powinna zapewnić taki wymiar godzinowy zajęć jaki jest zapisany w planach studiów. Kolejną sugestią studentów jest przeniesienie części zajęć z semestru letniego 3. roku na inne semestry, ponieważ plan na tym semestrze jest zbyt napięty, tym bardziej że jest to semestr, w którym studenci piszą prace licencjackie.

Studenci zgłaszali problem związany ze sporządzaniem notatek na niektórych zajęciach, w szczególności zajęciach z rehabilitacji, gdzie tempo zajęć nie pozawala na spisanie dobrych notatek. Dodatkowo żaden z wykładowców nie udostępnia swoich materiałów, pomimo że taką potrzebę zgłaszają sami studenci. Prowadzący w miarę możliwości powinni udostępniać prezentowane na wykładach materiały.

W opinii studentów mają oni wystarczający wybór przedmiotów obieralnych. Dobrym rozwiązaniem jest to, iż bez względu na liczbę chętnych przeprowadzane są wszystkie przedmioty wybrane przez studentów. Sposób wyboru prac licencjackich oraz wybór ich tematyki są wystarczające dla potrzeb studentów.

Studenci nie posiadają dostępu do bezprzewodowego Internetu w budynku Uczelni. Mogą oni korzystać z komputera połączanego z Internetem, dostępnego na korytarzu Uczelni. Studenci chcieliby, aby Uczelnia umożliwiła dostęp do bezprzewodowego Internetu.

Według studentów biblioteka Uczelni zaopatrzona jest w odpowiednią liczbę książek związanych z ich kierunkiem studiów, a w przypadku braku potrzebnego woluminu mają zapewniony bezproblemowy dostęp do bibliotek innych uczelni w Lublinie. Dobrym rozwiązaniem wprowadzonym przez Uczelnię jest gablota z nowościami w bibliotece, dzięki której studenci są na bieżąco informowani o dostępnych nowych książkach.

W opinii studentów godziny otwarcia dziekanatu są odpowiednie i bardzo elastyczne. W rzeczywistości gdy potrzebują skorzystać z obsługi dziekanatu zawsze są przyjmowani. Jakość pracy dziekanatu również określają jako bardzo dobrą. Władze rektorskie, w szczególności prorektor, są dostępne dla studentów w wystarczającej liczbie godzin. Godziny te zostały ocenione przez studentów jako odpowiednie do ich potrzeb.

2. Analiza i ocena efektów kształcenia.

2.1. Ocena systemu weryfikacji etapowych i końcowych osiągnięć studentów.

System oceny studentów, w sposób niezwykle zwięzły, ale wystarczająco dokładny, zaprezentowany został na str. 26 Raportu Samooceny. Opis ten dotyczy w szczególności formy weryfikacji etapowych osiągnięć studenta. Również obowiązujący w Szkole Regulamin Studiów, szczególnie w Rozdziale 7, szczegółowo określa zasady zaliczania roku i semestru. Uregulowania te są niemal w całości ujęte wystarczająco precyzyjnie i jasno. Jedynym przypadkiem niecałkowitej jasności jest zróżnicowanie pomiędzy egzaminem oraz zaliczeniem z oceną. Wprowadzanie na podstawie Regulaminu Studiów można się domyślać pewnych subtelnych różnic, jednak dobrze by było gdyby były one w sposób bardziej jednoznaczny zaprezentowane.

W trakcie rozmów ze studentami nie odnotowano żadnych negatywnych opinii na temat funkcjonującego w Szkole systemu oceniania. Można zatem przyjąć, że studentom, owo niepełne zróżnicowanie pomiędzy egzaminem i zaliczeniem z oceną, zupełnie nie przeszkadza.

2.2. Analiza skali i ocena przyczyn odsiewu.

W punkcie 4.7 Raportu Samooceny przedstawiono bezwzględne wartości odsiewu. Wielkości te, wyrażone jako procent wszystkich osób przyjętych do Szkoły na kierunek „kosmetologia”, kształtowały się następująco:

Tabela nr 3. Odsiew studentów

Rok przyjęcia na studia	Studia stacjonarne			Studia niestacjonarne		
	Liczba studentów		% Studentów skreślonych	Liczba studentów		% Studentów skreślonych
	Przyjętych	Skreślonych		Przyjętych	Skreślonych	
2007/08	63	15	23,8	89	20	22,5
2008/09	82	28	34,1	130	25	19,2
2009/10	53	14	26,4	96	21	21,9
Łącznie od 2007	198	57	28,8	315	66	21,0
Łącznie dla kierunku, w obydwu trybach nauczania				513	123	24,0

Odsiew na poziomie pomiędzy $\sim 1/5$ a $\sim 1/3$ wszystkich studentów dla poszczególnego rocznika jest wyjątkowo wysoki. Z analizy powyższej tabeli wnioskować można, że większość osób rezygnujących ze studiów podejmuje taką decyzję w trakcie pierwszego roku studiów. Wskazywałoby to na dokonanie złego wyboru przez kandydatów na studia i rezygnację z powodu „nie znajdowania się” w wybranym zawodzie. Trzeba również brać pod uwagę słaby wynik egzaminu maturalnego kandydatów do Szkoły i rezygnację po pierwszym roku, gdy udało się tym osobom poprawić rezultat egzaminu dojrzałości, tak by w kolejnym roku być przyjętym na inne studia, w innej szkole wyższej. Niewykluczone są zapewne, także trudności finansowe studentek.

Przy braku analizy przyczyn tak znaczącego odsiewu ze strony Szkoły, uzasadnione staje się postawienie tezy o istotnym wpływie sposobu rekrutacji, pozbawionego jakichkolwiek czynników selekcyjnych, na liczbę osób rezygnujących ze studiów w czasie ich trwania.

Szkoła powinna dążyć do obniżenia liczby osób odchodzących, między innymi poprzez zmianę kryteriów naboru studentów w taki sposób, by przyjmować wybiórczo te osoby, które stwarzają szanse na pomyślne ukończenie studiów.

2.3. Ocena zasad dyplomowania, w tym wewnętrznych uregulowań prawnych w tym zakresie, dotyczących m.in. zasad ustalania i wyboru tematów prac, wyboru opiekunów i recenzentów, przeprowadzania egzaminów dyplomowych oraz działań zapobiegających patologiom, a także losowo wybranych prac dyplomowych.

W celu uzyskania dyplomu Szkoły student zobowiązany jest m.in. do przygotowania pracy dyplomowej, jako zwieńczenia uczestniczenia w seminarium dyplomowym oraz do zdania egzaminu dyplomowego z przedmiotów objętych standardami i z zakresu przygotowanej pracy dyplomowej. W Szkole obowiązuje Regulamin określający dość ściśle Zasady Realizacji Procesu Dyplomowania. Przedstawiono w nim przede wszystkim zasady ustalania i wybierania tematów prac licencjackich, wyboru opiekunów i recenzentów oraz przeprowadzania i oceniania egzaminów dyplomowych.

Omawiając zasady dyplomowania, w Raporcie Samooceny w punkcie 4.9. stwierdzono, że „Promotorami i zarazem recenzentami prac dyplomowych w Wyższej Szkole Nauk Społecznych są osoby zaliczane do minimum kadrowego”. W punkcie 3.1 tegoż Raportu podano wykaz osób zaliczonych do minimum kadrowego, obejmujący 9 osób (jeden profesor, dwóch doktorów habilitowanych oraz sześciu doktorów). Natomiast z danych na stronie 18 i 19 wynika, że na obecnym III roku studiów jest na obydwu formach kształcenia 117 studentów. Przyjmując, że są oni rozdzielani w przybliżeniu równo pomiędzy promotorów, to na jedną osobę prowadzącą seminarium dyplomowe, ale potem także kierującą pracą dyplomową, przypada 13 studentów. Jest to dużo. Szczególnie, że te same osoby pełnią jednocześnie funkcje recenzentów prac swoich kolegów, a przy zastosowaniu przyjętej reguły recenzowania przez osoby na stanowiskach samodzielnych, oceniają oni prawie czterokrotnie więcej prac (26), niż pozostali pracownicy.

Liczba prac dyplomowych przypadająca na jednego promotora oraz liczba prac recenzowanych przez jednego pracownika samodzielnego powinna ulec istotnemu obniżeniu. Wpłynie to w sposób znaczący na podniesienie jakości realizowanych prac dyplomowych.

Ani w przedstawionym Raporcie, ani podczas wizytacji, nie uzyskano informacji o korzystaniu przez Szkołę z jakiegokolwiek formy systemu antyplagiatowego.

Końcowa ocena z całości studiów otrzymywana jest przez zsumowanie $\frac{1}{2}$ średniej oceny z całości studiów oraz po $\frac{1}{4}$ oceny z obrony pracy dyplomowej oraz oceny od promotora i recenzenta. Jednak dalej w Raporcie Samooceny jest mowa, że „w szczególnych

przypadkach Komisja Egzaminacyjna może podnieść ocenę na dyplomie o jeden stopień, jeżeli student miał średnią ocen ze studiów powyżej 4,0”. Niestety, w tym miejscu nie doprecyzowano co oznaczają owe „szczególne przypadki”. W efekcie prowadzi to do niewielkiego zróżnicowania ocen końcowych oraz do tego, że nieproporcjonalnie duża liczba absolwentów będzie kończyła Szkołę z końcową oceną bardzo dobrą, na którą nie w pełni zasłużyli. Skrajnym przypadkiem takiej sytuacji może być student, który uzyskał średnią ocen ze studiów 4,01 – co kwalifikuje go do podwyższenia oceny końcowej o jeden stopień oraz uzyskał za pracę dyplomową i z egzaminu dyplomowego oceny dostateczne. Daje mu to ocenę końcową, według przyjętych zasad = 3,51, co po zaokrągleniu zgodnym z Regulaminem dyplomowania daje końcową ocenę dobrą, która może być podwyższona do bardzo dobrej. Przedstawiona sytuacja to skrajność, która jednak formalnie może mieć miejsce, a przy braku szczegółowych uregulowań może wręcz zostać wymuszona.

W związku z przedstawionymi brakami formalnymi Regulaminu dyplomowania, Zespół wnioskuję o jego dopracowanie, zmierzające do wystawiania bardziej miarodajnej oceny końcowej.

Ocenę poszczególnych losowo wybranych prac dyplomowych stanowi **Załącznik Nr 3** do niniejszego Raportu z przeprowadzonej wizytacji.

Wszystkie ocenione prace spełniają wymagania stawiane pracom dyplomowym na poziomie licencjackim. W większości prace te zostały przygotowane zgodnie z przyjętym schematem obowiązującym w Szkole.

Dobór tematów ocenionych prac dyplomowych nie odbiega od problematyki wykorzystywanej w innych szkołach prowadzących kształcenie na kierunku studiów „kosmetologia” – studia pierwszego stopnia.

Przedstawiona tematyka obejmuje: najnowocześniejsze technologie formułowania kosmetyków, aktualne opracowania np. dotyczące wpływu promieniowania nadfioletowego (słonecznego) na skórę człowieka, przegląd kosmetyków stosowanych na wsi polskiej dawniej i obecnie, konkretne schorzenia np. łuszczycę, metody terapeutyczne np. aromaterapię oraz różne surowce mające znaczenie w kosmetologii (np. czekolada, miód, kawa).

Warto podkreślić, że poza opracowaniami typu praca przeglądowa, wyraźnie zaznaczają się prace ankietowe – zbieranie informacji.

Do najczęściej spotykanych uchybień ocenionych prac dyplomowych należy zaliczyć: brak streszczenia, brak omówienia wyników (dyskusji), niepoprawne ujęcie wniosków, minimalne wykorzystanie piśmiennictwa obcojęzycznego, brak oryginalnych źródeł i zbyt szerokie wykorzystanie Internetu.

2.4. Ocena zdefiniowanych przez uczelnię efektów kształcenia, w tym ich zgodności ze standardami kształcenia i realizowanym programem.

Opinia wymagana w tym punkcie, w dużej mierze pokrywa się ze stwierdzeniami zawartymi w punkcie 1.1 Części II. Dlatego komentarz zamieszczony poniżej dotyczyć będzie przede wszystkim zgodności zdefiniowanych przez standardy, a w konsekwencji i przez uregulowania uczelniane, efektów kształcenia z realizowanym w Szkole programem nauczania.

W tym zakresie Zespół dopatrywał się dość istotnych uchybień formalnych o charakterze ogólnym. Otóż Komisja stoi na stanowisku, że przedmioty medyczne i paramedyczne, o charakterze zawodowym, nie mogą być prowadzone tylko w formie wykładów i seminariów, bądź ćwiczeń audytoryjnych (które w praktyce Szkoły prawie

niczym nie różnią się od seminariów). Skuteczne nauczanie tych przedmiotów wymaga rzeczywistych ćwiczeń, z wykorzystaniem dostępu do odpowiedniej aparatury, laboratoriów i pacjentów. Przykładowo, nauczanie diagnostyki dermatologicznej tylko ze zdjęć wyświetlanych na ekranie doprowadzi do tego, że tak wykształcony kosmetolog „będzie swojego pacjenta z gabinetu kosmetycznego najpierw wysyłał do salonu fotograficznego”. Podobnie, na przykład, brak rzeczywistych ćwiczeń z receptury i technologii spowoduje, że absolwent nie będzie potrafił powiedzieć dlaczego z dwóch preparatów o podobnym działaniu jeden rozsmarowuje się lepiej a drugi gorzej, albo wręcz dlaczego ten sam preparat u jednej osoby daje odmienny efekt niż u innej. Nabycie w procesie kształcenia tego typu umiejętności wymaga bezwzględnie „żywego” kontaktu z obiektem, którego tajniki student w trakcie zajęć zgłębia i lepiej zapamiętuje.

Zespół stoi na stanowisku, że należy pilnie wprowadzić, do realizowanych programów nauczania, zajęcia o faktycznym charakterze ćwiczeniowym, przynajmniej ze wszystkich przedmiotów wymienionych w wtandardach kształcenia jako przedmioty **podstawowe i kierunkowe**. Należy dążyć również by systematycznie, w miarę możliwości, wprowadzić zajęcia podobnego typu również do nauczania przedmiotów specjalizacyjnych i specjalnościowych. Wprowadzając powyższe zmiany programowe zwrócić należy uwagę również na to, że zajęcia takie nie mogą odbywać się w grupach 23-28 osobowych, jak to miało miejsce w czasie wizytowanych zajęć z kosmetologii. Grupy te muszą być zdecydowanie mniejsze, gdyż tylko takie rozwiązanie jest w stanie zapewnić skuteczny kontakt prowadzącego zajęcia ze studentem.

Dokonując oceny zgodności realizowanych programów ze zdefiniowanymi efektami kształcenia i obowiązującymi standardami nasuwa się jeszcze jedna refleksja, dotycząca przedmiotów fakultatywnych. Godnym pochwały jest fakt realizowania przez Szkołę zajęć fakultatywnych w łącznym wymiarze 320 godzin dydaktycznych, co stanowi blisko 15% wszystkich realizowanych zajęć. Jednak lista przedmiotów stawianych do wyboru studentom (por. str. 24 Raportu Samooceny) zawiera praktycznie fragmenty dwóch przedmiotów wchodzących w zakres treści objętych standardami nauczania. Są to: kosmetologia pielęgnacyjna i kosmetologia upiększająca. Domyślać się można, że treści przekazywane podczas tych zajęć w istotny sposób wykraczają poza treści wyszczególnione dla tych przedmiotów w standardach. Jednakże idea przyświecająca tworzeniu zajęć fakultatywnych ma na celu znaczne rozszerzenie wiedzy studenta w kierunku jego osobistych zainteresowań, poza zakres podstawowych treści charakterystycznych dla danego kierunku, a przede wszystkim poza zakres objęty tzw. „minimum programowym”, obowiązkowym dla każdego studenta. Zespół stoi w tym obszarze na stanowisku, że wskazanym by było zmodyfikowanie zakresu zajęć fakultatywnych tak, by ich treści stanowiły cenne uzupełnienie minimum programowego, ale jednocześnie w sposób zdecydowany odbiegały od zagadnień w nim ujętych. Taka realizacja programu na kierunku „kosmetologia” nie powinna nastroczać żadnych trudności i zakładać można, że w konkretnym przypadku wizytowanej Szkoły, zadanie to będzie miało bardziej charakter organizacyjny, niż merytoryczny.

3. Ocena organizacji i realizacji procesu dydaktycznego.

3.1. Ocena stosowanych metod dydaktycznych i trafności ich doboru ze zwróceniem szczególnej uwagi na metody i techniki kształcenia na odległość oraz technologie informatyczne, zakres i treść pracy własnej studenta, innowacyjność prowadzonych zajęć dydaktycznych, a także potrzeby osób niepełnosprawnych.

Szkoła kształcąca na kierunku „kosmetologia” przygotowuje do wykonywania konkretnego zawodu, polegającego na bezpośredniej pracy z klientem (pacjentem). Z tego tytułu przygotowanie jej absolwenta powinno obfitować w zajęcia praktyczne o charakterze

ćwiczeniowym, przy czym nie chodzi tu o tzw. ćwiczenia audytoryjne czy konwersatoria, ale bardziej o zajęcia o charakterze laboratoryjnym. Tylko taki rodzaj prowadzonych zajęć może w odpowiedni sposób przygotować przyszłego absolwenta do wykonywania odpowiedzialnie zabiegów na żywym ciele potencjalnych klientów (a nierzadko także na ich psychice).

Program zajęć realizowany w Szkole składa się w 38,6% z wykładów oraz w 61,4% z ćwiczeń, konwersatoriów i seminariów (por. p. 4.4. str. 22 Raportu Samooceny). Nie prowadzi się w Szkole w ogóle zajęć laboratoryjnych. Z formalnego punktu widzenia jest to zgodne z wymaganiami standardów nauczania, które precyzują, by co najmniej 60% zajęć miało formę inną niż wykłady. W praktyce tego kierunku jest to wymóg niewystarczający i należy oczekiwać bardziej pragmatycznego podejścia do realizowanych zadań dydaktycznych. Nauczenie biologii, anatomii, fizjologii, mikrobiologii, biofizyki, histologii, alergologii, toksykologii i wielu innych przedmiotów tylko na zajęciach w formie wykładów i ćwiczeń audytoryjnych oraz seminariów jest praktycznie niemożliwe. Wszystkie te przedmioty wymagają, poza uzyskaniem niezbędnej wiedzy, także nabycia określonych umiejętności praktycznych, niemożliwych do zdobycia podczas zajęć w wymienionych formach słownych. Przedmiotami realizowanymi w Szkole w formie ćwiczeniowej są: kosmetologia, chemia oraz doraźna pomoc przedmedyczna, a także częściowo zagadnienia z estetyki, makijażu i wizażu oraz anatomia. Zajęcia prowadzone z pozostałych przedmiotów nie mają charakteru praktycznego. Pomimo tego, że opis metod i materiałów dydaktycznych zawarty w Raporcie Samooceny jest poprawny, to równowaga pomiędzy poszczególnymi stosowanymi formami zajęć jest przesunięta w nieodpowiednim kierunku. Sytuacja ta wymaga pilnej i radykalnej zmiany.

Odnosząc się do zakresu i treści pracy własnej studenta należy zwrócić uwagę na zdanie zawarte na str. 31 Raportu Samooceny mówiące, że „pracę własną studenta stanowi 10% liczby godzin przeznaczonych na dany przedmiot w danym semestrze studiów”. Jest to wprawdzie dopuszczalne dzięki odpowiedniemu zapisowi w rozporządzeniu wprowadzającym standardy nauczania, jednak budzi, mimo wszystko, wątpliwości co do zasadności ze społecznego punktu widzenia. Bo z jednej strony owe 10 % godzin na pewno jest niewystarczające do prawidłowego przygotowania się do zajęć z poszczególnych przedmiotów i wkład pracy własnej studenta, bez wątpienia, jest o wiele większy. Z drugiej natomiast strony, w suplemencie do dyplomu student ma poświadczane odbycie określonej liczby godzin bez wskazania, że 10% z tego to była tak zwana praca własna. Zagadnienie to wymaga przyjrzenia się mu na szczeblu prawodawczym.

Na podkreślenie, i to z dużym naciskiem, zasługuje w tej Szkole inicjatywa wyjścia naprzeciw, kształceniu osób głuchoniemych. Zawód kosmetologa, choć oczywiście nie w każdym wymiarze, jest tym zawodem, gdzie osoby takie mogą doskonale znaleźć swoje miejsce i być aktywne zawodowo. Szkoła systematycznie, corocznie przyjmuje 2-3 osoby z taką dolegliwością i dla skutecznego ich kształcenia zatrudnia tłumaczy języka migowego. Tłumacze ci systematycznie uczestniczą we wszystkich zajęciach, stanowiąc bieżące wsparcie i pomoc dla osób niepełnosprawnych słuchowo. Jest to inicjatywa godna szczególnej pochwały. W opinii osób pełniących funkcję tłumaczy języka migowego powinny one być w większym stopniu włączone w życie Szkoły m.in. poprzez aktywne uczestniczenie w całości procesu dydaktycznego oraz spraw administracyjnych Szkoły.

3.2. Ocena dostępności i jakości sylabusów.

Przedstawione sylabusy zostały opracowane przez poszczególnych autorów w sposób nad wyraz wyczerpujący. W ich zbiorze, jako całości, zabrakło jednak opracowania redakcyjnego. Pomimo, że przygotowane zostały według wspólnego szablonu, identycznego dla wszystkich przedmiotów, to sposób i zakres treści wpisywanych w ten szablon niekiedy

znacznie odbiegały od siebie, istotnie je między sobą różnicując. Znaczącym mankamentem wynikającym z braku wspólnego ich zredagowania jest fakt, że niektóre treści wymienione są niemal w identycznym brzmieniu w opracowaniach dla różnych przedmiotów a także, że sylabusy dla niektórych przedmiotów, o małym wymiarze godzinowym zajęć, są niezwykle obfite oraz przeciwnie, niektóre ważne przedmioty potraktowane są bardzo skrótowo. Podobnego typu obserwację można również odnieść do tej części sylabusów, w której podawane jest piśmiennictwo. Spotkać można opracowania gdzie zalecane piśmiennictwo obejmuje zapewne wszystkie teksty źródłowe, z których korzystał prowadzący zajęcia przygotowując się do nich. Konkludując powyższe obserwacje stwierdzić można, że przedstawione sylabusy stanowią doskonały materiał do dalszej pracy redakcyjnej, a po jej wykonaniu mogą stać się jednym z lepiej przygotowanych zestawów podstawowych wiadomości dla studentów na temat poznawanych przedmiotów.

Taki przeredagowany komplet sylabusów powinien stać się przedmiotem ich upowszechnienia, choćby poprzez udostępnienie na stronie internetowej Szkoły albo poprzez wydanie drukiem. Z kontaktów ze studentami wynika, że choć są oni zapoznawani z programem zajęć i wymaganiami zaliczeniowymi obowiązującymi w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów, to nie mieli oni wglądu w opracowane sylabusy, które zostały załączone do Raportu Samooceny w postaci oddzielnych tomów.

3.3. Ocena sposobu realizacji i systemu kontroli praktyk.

Omówieniu sposobu realizacji i systemu kontroli praktyk poświęcony jest rozdział 4.6 w przygotowanym Raporcie Samooceny. Gdyby przedstawione tam cele były faktycznie realizowane, byłoby to w pełni wystarczające. Wymiar realizowanych praktyk wynosi dwa razy po 160 godzin obliczeniowych, co łącznie odpowiada 8 tygodniom i jest zgodne z zaleceniami standardów nauczania. W cytowanym Raporcie Samooceny podano, że praktyki te są realizowane odpowiednio po II oraz IV semestrze i „odbywają się w czasie wolnym od zajęć lub w okresie wakacji”. To ostatnie stwierdzenie, niestety, okazało się nie w pełni zgodne ze zdaniem prezentowanym podczas spotkania ze studentami. Znacząca grupa studentów twierdziła, że praktyki odbywa w bardzo różnym czasie roku akademickiego a nie tylko w okresie wakacyjnym.

W wyniku dyskusji podjętej z przedstawicielami studentów potwierdzono również sytuację opisaną w Raporcie Samooceny, a dotyczącą sposobu kontroli praktyk. W Raporcie stwierdzono, że „Zgodność danych zawartych w Dzienniku Praktyk jest weryfikowana ze stanem faktycznym poprzez kontakt telefoniczny Kierownika Praktyk WSNS z opiekunem praktyk z ramienia instytucji”. Fakt braku bezpośredniej kontroli w miejscach praktyk potwierdzili studenci w trakcie zorganizowanego z nimi spotkania. Wskazali jednocześnie, że istnieją, wcale nie odosobnione, przypadki odbywania praktyk w miejscach, które z przyczyn warsztatowych lub dydaktycznych zupełnie się do tego celu nie nadają. Szkoła przygotowując Raport Samooceny przedstawiła Załącznik Nr 6, w którym wymienia listę blisko 180 jednostek, z którymi zawarła umowę o współpracę w zakresie prowadzenia praktyk. Jednak odnieść można wrażenie, że w tym przypadku liczba tych jednostek znacząco przerosła ich jakość.

Podstawą zaliczenia praktyki, jak się okazuje, jest rozmowa telefoniczna z opiekunem w trakcie jej trwania oraz przedstawiony przez studenta zapis w dzienniczku praktyk. Takie postępowanie stwarza możliwości licznych przekłamań i nadużyć. I to zarówno ze strony studenta jak i zatrudniającego go pracodawcy.

Ponadto, przy okazji dyskusji w powyższych sprawach, studenci ujawnili jeszcze jedną niedopuszczalną nieprawidłowość. Wskazali mianowicie, że po to, by „załatwić” sobie możliwość odbywania praktyki w miejscu o uznanej randze, gdzie faktycznie mogą się wiele

nauczyć, w jednostkach tych muszą „wnosić opłaty” za stworzenie im możliwości odbywania tych praktyk. Jest to po prostu przejaw najzwyklejszej korupcji, odbywającej się wprawdzie poza strukturami Szkoły, ale z którą Szkoła powinna podjąć zdecydowaną walkę.

Podsumowując powyższe obserwacje stwierdzić należy, że jakość odbywanych przez studentów praktyk jest mocno zróżnicowana, a w związku z tym, system ich kontroli jest jednoznacznie niewystarczający. Wszystkie odbywane praktyki wymagają ich bezpośredniej kontroli, a niewykluczone, że w niektórych przypadkach nawet więcej niż jednorazowej. Należy dążyć do tego, aby każda instytucja przewidziana do odbycia praktyki poddana była wcześniejszemu auditowi, a przebieg praktyki na miejscu był oceniany.

Przedmiotem poważnego zastanowienia powinna stać się ponadto zasadność zwalniania niektórych osób z praktyk zawodowych. Wnosić można, że w Szkole tej dotyczy to osób pracujących zawodowo w zawodzie kosmetyczki (czyli osoby o przygotowaniu zawodowym na poziomie średnim). Na poparcie powyższej wątpliwości przytoczyć można fakt niezwalniania z praktyki wakacyjnej na przykład studentów farmacji, którzy wcześniej uzyskali tytuł technika farmacji i często mają już pewne doświadczenie w pracy w aptece.

3.4. Ocena organizacji studiów (rozkład czasowy oraz obsada i koncentracja zajęć, sesje egzaminacyjne, analiza obciążeń studentów).

Analiza przedstawionych rozkładów zajęć nie budzi istotnych zastrzeżeń co do ich układu i wzajemnej sekwencji. Zajęcia są w przybliżeniu równomiernie rozłożone pomiędzy poszczególne semestry a egzaminy pomiędzy poszczególne sesje. Łącznie w czasie studiów studenci zdają 20 egzaminów przypisanych do zajęć wykładowych oraz 3 egzaminy praktyczne związane z zajęciami w formie ćwiczeń. Liczba godzin zajęć w poszczególnych semestrach jest niemal identyczna i wynosi od 360 do 370. I stąd zapewne wynika uwaga przedstawiona przez studentów, że korzystną zmianą byłoby zmniejszenie liczby godzin zajęć w ostatnim semestrze, oczywiście kosztem równomiernego obciążenia wcześniejszych semestrów, co by znacznie ułatwiło przygotowywanie pracy dyplomowej. Szczególnie wskazywano tutaj na możliwość i zasadność przesunięcia zajęć z Receptury kosmetyków na semestr V.

3.5. Ocena hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Ze względu na termin odbywanej wizytacji w Szkole, przypadający w końcówce części dydaktycznej semestru, możliwości hospitowania zajęć były dość mocno ograniczone. Większość przedmiotów została już zakończona, a duża część z odbywanych w tych dniach zajęć przeznaczona była na sprawdziany zaliczeniowe. W efekcie powyższego Zespół uczestniczył w: wykładzie z toksykologii, ćwiczeniach z kosmologii pielęgnacyjnej i upiększającej, ćwiczeniach z wizażu oraz zajęciach nazywanych ćwiczeniami z dermatologii.

Wykład z toksykologii: był to ostatni wykład z tego przedmiotu, stąd jego charakter podsumowujący. Na wykładzie obecnych było 21 studentów oraz jedna osoba będąca tłumaczem języka migowego, jako pomoc dla osoby niesłyszącej. Na wykładzie tym powinno być 39 osób, to znaczy, że frekwencja wynosiła 54%. Wykład prowadzony był prawidłowo, w interesujący sposób, ilustrowany przeźrocami przygotowanymi w programie prezentacji komputerowej. Przeźrocza te były wyświetlane na nieco małym i niezbyt fortunnie ulokowanym ekranie.

Ćwiczenia z kosmologii: odbywały się w wystarczająco dobrze wyposażonej pracowni przeznaczonej do zajęć z tego przedmiotu. W ćwiczeniach uczestniczyło 26 osób, przy nominalnej liczebności grupy 28 osób. Zajęcia dla całej grupy prowadził tylko jeden instruktor przedmiotu, co jest niezgodne z deklaracją zawartą w Raporcie Samooceny (p.4.4.

str.22), że grupa ćwiczeniowa na studiach stacjonarnych jest nie większa niż 23 osoby, a na studiach niestacjonarnych nie większa niż 25 osób. Zwrócić należy uwagę, że już te deklarowane liczebności grup są niezwykle wysokie, a jak się okazuje, w praktyce są one jeszcze wyższe. Ponadto układ architektoniczny tej pracowni, ulokowanej w 3 liniowo połączonych pomieszczeniach praktycznie uniemożliwia nadzorowanie wykonywanych przez studentów czynności przez jednego tylko asystenta. Wyklucza również efektywne przekazywanie przez niego wiedzy podczas tych zajęć. Stwarza także duże ryzyko niemożliwości zachowania pełnego nadzoru nad bezpieczeństwem podczas wykonywanych ćwiczeń. Pracownia ta wyposażona jest tylko w jedną kabinę prysznicową, co niewątpliwie utrudnia znacząco organizację prowadzonych zajęć. Gabinety te formalnie podzielone są na dwa niezależne metodycznie pomieszczenia. Jedno z 10 fotelami zabiegowymi oraz drugie z 6 stanowiskami do manicure i pedicure. Sugerowanym rozwiązaniem poprawiającym jakość prowadzonych w tych warunkach zajęć byłoby wprowadzenie drugiej osoby, równolegle prowadzącej zajęcia dydaktyczne w tej samej grupie, podzielonej na dwie mniejsze podgrupy.

Ćwiczenia z wizażu prowadzone są w odpowiednio przygotowanej i wyposażonej w tym celu pracowni. W zajęciach studiów niestacjonarnych uczestniczyło 8 osób, ale nie był to pełny skład grupy. Liczba taka stanowi odpowiednią liczebność grupy w stosunku do zakresu zadań realizowanych podczas tych ćwiczeń. Studenci angażują się w wykonywane zadania a nadzór merytoryczny ze strony osoby prowadzącej zajęcia również przebiegał w sposób nie budzący zastrzeżeń.

Ćwiczenia z dermatologii. Zajęcia te ujęte są w planie studiów jako konwersatoria, ale zaliczane są do wspólnej grupy zajęć wraz z ćwiczeniami. Od zajęć z przedmiotu dermatologia, będącego najbardziej podstawowym przedmiotem na kierunku „kosmetologia” oczekiwać należało znacznie bardziej praktycznego ich przebiegu. Niestety, wszystkie zajęcia z dermatologii mają charakter owych konwersatoriów. W zajęciach tych uczestniczyło 9 osób, na 20, które powinny być obecne zgodnie z listą studentów. Realizując intencję prowadzącego, w trakcie konwersatorium miały być prezentowane 3 referaty, przygotowane przez studentów na zadane wcześniej tematy. Osoby wyznaczone do przygotowania tych referatów na zajęciach były nieobecne. W takiej sytuacji prowadząca „ratowała się” wykorzystaniem drugiej części referatu przygotowanego na wcześniejsze zajęcia. W praktyce sprowadzało się to do dosłownego odczytywania tekstu wyświetlanego na mało czytelnych przeźroczach. Forma i organizacja prowadzonych zajęć była na zdecydowanie niskim poziomie. Ponadto kwalifikacje osoby prowadzącej nie przystają do przedmiotu. Osoba prowadząca jest doktorantem w zakresie neurologii i nie ma żadnego praktycznego kontaktu z dermatologią. Jak sama zadeklarowała w trakcie rozmowy, jej wiedza dermatologiczna ogranicza się do tego co zapamiętała z czasu studiów (a wymiar godzinowy przedmiotu dermatologia na kierunku lekarskim jest mniejszy niż na kierunku „kosmetologia”).

Forma prowadzenia zajęć z dermatologii wymaga radykalnej zmiany, z położeniem szczególnego nacisku na ich ćwiczeniowy, praktyczny charakter. Ponadto zastanawiający jest niski stopień frekwencji na zajęciach kontrolowanych.

Wnioski:

Analiza przyjętej koncepcji kształcenia oraz sposobu jej realizacji na ocenianym kierunku studiów pozwala stwierdzić, że:

- **sylwetka absolwenta jest zgodna z wymaganiami określonymi w standardach kształcenia,**

- minimalne treści kształcenia oraz łączna liczba godzin w ramach poszczególnych przedmiotów są w pełni zgodne ze standardami kształcenia,
- plany studiów w sposób prawidłowy określają sekwencję przedmiotów,
- w przedmiotach kształcenia kierunkowego i specjalnościowego przeważają zajęcia wykładowe, ograniczające możliwość zastosowania wiedzy w działaniu praktycznym, co stanowi pochodną niedostatków bazy materialnej (uwagi zawarte w podsumowaniu części VI niniejszego raportu),
- system weryfikacji etapowych osiągnięć studentów należy ocenić jako poprawny,
- ocenione prace licencjackie spełniają wymagania stawiane pracom dyplomowym, a ich ogólna ocena jest pozytywna,
- egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym i zapewnia obiektywność oceny wiedzy, nie uwzględnia kontroli umiejętności praktycznych i tym samym nie weryfikuje stopnia przygotowania absolwenta do samodzielnego pełnienia roli zawodowej licencjata kosmetyka – natomiast sposób ustalania wyniku końcowego egzaminu jest nieuzasadniony,

Część III. Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia

1. Opis i ocena wewnętrznych procedur zapewnienia jakości kształcenia

1.1. Struktura organizacyjna wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz stosowanej polityki i procedur w zakresie zapewnienia jakości.

W Szkole dotychczas nie powołano żadnej struktury organizacyjnej, której celem jest przeprowadzenie badań jakości kształcenia jak np. Uczelniany System Zapewnienia Jakości Kształcenia lub jego odpowiedniki na Wydziałach.

W przypadku wizytowanej Szkoły, ze względu na brak wydziałów, obowiązuje struktura organizacyjna, w której zadania dydaktyczno – naukowe realizowane są w Katedrach; optymalnym rozwiązaniem byłoby zorganizowanie Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. Jego celem podstawowym byłoby, w tym przypadku, organizowanie przedsięwzięć sprzyjających zapewnieniu wysokiej jakości kształcenia obejmujących m.in. systematyczne prace polegające na nadzorowaniu całego procesu dydaktycznego w Szkole w zakresie zgodności z programem studiów oraz metod oceny jakości kształcenia (hospitacje zajęć, badania ankietowe) i wykorzystywanie rezultatów ewaluacji, prowadzonej na bieżąco, do poprawy jakości kształcenia, samego procesu nauczania i uczenia się wraz z oceną kadry dydaktycznej – każdego nauczyciela akademickiego.

Ustalono, że pomimo braku w Szkole struktury organizacyjnej specjalizującej się w zapewnieniu jakości kształcenia prowadzone są badania ankietowe, w których uczestniczą studenci; obejmują one m. in. tematykę szkoleń – „Darmowe szkolenia studentów w WSNS”. Spośród 10. tematów szkoleń studenci najwyżej ocenili „kurs makijażu – 9,5 pkt. w skali 1 – 10.

Ponadto na zakończenie semestru studenci oceniali zajęcia dydaktyczne z poszczególnych przedmiotów; dotyczy to studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Wykorzystuje się ankiety „papierowe”. W ankiecie prowadzonej w bieżącym semestrze uczestniczyło 49% studentów.

Władze Uczelni dysponują również obszerną ankietą (20 pytań) wykorzystywaną do oceny przez studentów „działań organizacyjnych oraz pracy zespołu dydaktycznego”; prowadzone są również „badania frekwencji na zajęciach (str. 26 Raportu Samooceny).

Podczas wizytacji uzyskano także informacje o prowadzonych hospitacjach zajęć dydaktycznych.

1.2. Okresowe przeglądy planów i programów nauczania i ich efektów.

Na podstawie ustnych informacji ustalono, że plany i programy nauczania są analizowane przez Władze Uczelni, brak natomiast ciał kolegialnych jak np. Rady Wydziałów, które systematycznie i szczegółowo omawiałyby sposób realizacji programu studiów i w razie potrzeby wprowadzałyby ustalone korekty.

1.3. Ocena studentów

Opanowanie przez studentów wiedzy i umiejętności prowadzone jest z wykorzystaniem następujących sposobów: ciągła i systematyczna ocena efektów kształcenia poprzez egzaminy i zaliczenia (egzamin ustny, testowy), natomiast w przypadku wybranych ćwiczeń obowiązuje egzamin praktyczny.

Studenci są także zobowiązani do opracowania prezentacji ustnych, które są oceniane oddzielnie; w podobny sposób postępuje się również w przypadku przygotowywanych referatów na wybrane przez nich tematy.

Nie można również w tym miejscu pominąć prac licencjackich (dyplomowych), których poziom na podstawie wyrywkowej oceny (15. opracowań) można uznać jako zadowalający, a nawet w poszczególnych przypadkach – dobry.

Końcowe rezultaty oceny poziomu kształcenia, przyporządkowane poszczególnym przedmiotom, w postaci egzaminów i zaliczeń ewidencjonowane są w kartach i protokołach oraz udokumentowane w indeksach.

Forma zaliczenia przedmiotu jest wpisana w sylabusach i podana studentom na początku roku akademickiego.

1.4. Ocena kadry dydaktycznej

Nauczyciele akademicki oceniani są przez studentów systematycznie, najczęściej po zakończeniu danego cyklu zajęć (wykłady, ćwiczenia). Do tego celu służy „ankieta papierowa” – 6 pytań, „skala” - 5. stopniowa - zdecydowanie tak, tak, trudno powiedzieć, nie, zdecydowanie nie.

Ankieta ta wprowadzona została w roku akad. 2006/2007; wyniki każdego wykładowcy wyrażane są jako wartość średnia, przedstawiona w procentach. Ponadto prowadzone są hospitacje zajęć dydaktycznych wszystkich nauczycieli akademickich.

Uzyskane wyniki ankietowej oceny jakości kształcenia oraz wnioski wynikające z hospitacji zajęć dydaktycznych są archiwizowane przez Władze Szkoły i niejednokrotnie znajdują odzwierciedlenie w polityce kadrowej Szkoły.

Podczas spotkania Zespołu Wizytującego ze studentami okazało się, że nie są oni, w sposób bezpośredni, informowani o sposobie wykorzystania wyników ankietowej oceny poszczególnych nauczycieli akademickich.

1.5. Forma wsparcia studentów

W strukturze organizacyjnej Szkoły – „Schemat organizacyjny” w opisie Kierownik Katedry wyraźnie zaznaczono pozycję „Opiekun roku”. Podczas spotkania ze studentami nie udało się uzyskać informacji na temat roli i pracy opiekuna roku.

Natomiast nie ulega wątpliwości, że Samorząd Studentów jest reprezentantem wszystkich studentów wobec Władz Szkoły; współpraca pomiędzy Samorządem Szkoły i Władzami Szkoły układa się dobrze – taka jest opinia studentów.

1.6. Dostęp do informacji

Studenci mają zapewniony dostęp do większości informacji dotyczących oferty kształcenia, organizacji przebiegu studiów oraz innych wydarzeń mających miejsce w Szkole np. dodatkowe zajęcia, kursy specjalistyczne i in.

W tym zakresie studenci mogą korzystać z licznych gablot w budynkach Szkoły oraz za stron internetowych.

2. Opinie reprezentowane na spotkaniach

2.1. Opinie studentów na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz efektywności działań podejmowanych w tym zakresie w Uczelni (z części studenckiej).

W pkt.1. Cz. III. Raportu przedstawiono informacje na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

Studenci potwierdzają udział w ankietowej ocenie jakości zajęć dydaktycznych z poszczególnych przedmiotów. Jednocześnie wyrażają opinię, że ...”ankiety nie mają wpływu na poprawę jakości kształcenia na kierunku, ponieważ nie obserwują poprawy pracy wykładowców gorzej ocenionych”. Słuszne są również opinie, że „Obecnie Uczelnia nie posiada takiego systemu (zapewnienia jakości kształcenia), aby mógł on przyczynić się do pozytywnych zmian w jakości nauczania”.

W swoich opiniach na temat oceny jakości kształcenia studenci postulują, aby rezultaty ewaluacji były „udostępnione dla studentów na tablicy ogłoszeń”.

2.2. Opinie reprezentowane przez nauczycieli akademickich w czasie spotkania z zespołem oceniającym na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości oraz efektywności działań podejmowanych w tym zakresie.

Podczas spotkania z nauczycielami akademickimi potwierdzili oni, że podlegają ankietowej ocenie jakości nauczania. Rezultaty oceny są omawiane z poszczególnymi

osobami; uczestniczą w nich: przedstawiciele Władz Uczelni (Rektor/Prorektor) oraz poszczególni nauczyciele akademicy.

W podobny sposób przekazywane są informacje na temat przeprowadzonych hospitacji zajęć dydaktycznych.

2.3. *Informacja na temat działalności Biura Karier, monitorowanie losów absolwentów i ocena podejmowanych w Uczelni działań w tym zakresie.*

W strukturze organizacyjnej Szkoły nie figuruje Biuro Karier; jest natomiast zatrudniony Kierownik Centrum Doradztwa Zawodowego.

Na podstawie rozmów przeprowadzonych ze studentami oraz podczas spotkania z ich przedstawicielami nie uzyskano informacji na temat pracy Kierownika Centrum Doradztwa Zawodowego.

Wnioski:

Uczelnia częściowo spełnia wymagania obejmujące zapewnienie jakości kształcenia poprzez badania ankietowe i hospitacje zajęć dydaktycznych. Brak Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia - tj. zespołu zajmującego się permanentnie organizacją przedsięwzięć skupiających się na ocenie jakości kształcenia - ocena kadry, programu nauczania (sylabusy), wyposażenia laboratoriów i specjalistycznych pracowni, dbałość o eliminację stwierdzonych braków – jest praktycznie niemożliwa.

Część IV. Nauczyciele akademicy

1. *Ocena rozwoju kadry i prowadzonej w jednostce polityki kadrowej.*

Liczba nauczycieli akademickich jednostki

Tabela nr 4.

Tytuł lub stopień naukowy albo tytuł zawodowy	Razem	Liczba nauczycieli akademickich, dla których Uczelnia stanowi			
		Podstawowe miejsce pracy		Dodatkowe miejsce pracy	
		Mianowanie	Umowa o pracę	W pełnym wymiarze czasu pracy	W niepełnym wymiarze czasu pracy
Profesor	2			2 (1)	
Doktor habilitowany	11			7 (3)	4
Doktor	20		4	10 (5)	6
Pozostali	11		11		
Razem	44		15	19 (9)	10

W Uczelni zatrudnionych jest 34 nauczycieli akademickich, w pełnym wymiarze czasu pracy i 10 w niepełnym, w tym 2 profesorów tytularnych, 11 ze stopniem naukowym doktora habilitowanego, 20 ze stopniem naukowym doktora oraz 11 magistrów. Dla 15 osób zatrudnionych (34 %), w tym jedenastu magistrów, Uczelnia jest podstawowym miejscem

pracy. Wszystkie osoby zatrudnione są na umowę o pracę. Wyraźny trzon ogółu kadry Uczelni stanowią osoby ze stopniem naukowym doktora (ponad 45,4 %). Profesorowie stanowią ok. 4,5 %, a doktorzy habilitowani i osoby z tytułem zawodowym magistra po 25 %. Zebrane informacje pozwalają na stwierdzenie, że jednostka opiera się na kadrze, dla której Uczelnia jest dodatkowym miejscem pracy.

Liczba stopni i tytułów naukowych uzyskanych przez pracowników jednostki w ostatnich pięciu latach, z wyodrębnieniem stopni i tytułów naukowych uzyskanych przez pracowników prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku.

Tabela nr 5. Uzyskane stopnie i tytuły naukowe

Rok	Doktoraty	Habilitacje	Tytuły profesora
2005	()	()	()
2006	()	()	()
2007	()	()	1 (1)
2008	()	()	()
2009	3 (1)	2 (2)	()
Razem	3 (1)	2 (2)	1 (1)

Rozwój naukowy kadry jest skromny, nauczyciele akademicki Uczelni obronili jedynie trzy doktoraty (jedna osoba prowadzi zajęcia na ocenianym kierunku), dwie osoby uzyskały habilitacje , a jedna tytuł profesora; pracownicy Ci prowadzą zajęcia na ocenianym kierunku „kosmetologia”, ale w przypadku habilitacji i profesury nie jest to ich podstawowe miejsce pracy.

Załącznik Nr 5 – Wykaz nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe.

2. Ocena wymagań dotyczących minimum kadrowego ocenianego kierunku:

Uczelnia zgłosiła do minimum kadrowego 9. nauczycieli akademickich, w tym 1. osobę z tytułem profesora i 3 ze stopniem naukowym doktora habilitowanego oraz 5. doktorów.

Po względem formalno - prawnym wszyscy nauczyciele akademicki zgłoszeni do minimum kadrowego **mogą być do niego zaliczeni**.

Zespół 9 nauczycieli akademickich zgłoszony jako minimum kadrowe reprezentuje łącznie szerokie spektrum komplementarnych specjalności, obejmujących różnorodny zakres tematyczny ocenianego kierunku studiów. Wśród samodzielnych pracowników nauki 3 osoby posiadają dorobek naukowy z zakresu „kosmetologii”, a jedna z dziedziny nauki z nią związanej. Natomiast w grupie doktorów cztery osoby posiadają dorobek naukowy z zakresu ocenianego kierunku i jedna w dziedzinie nauki związanej z tym kierunkiem.

3. Ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji pomiędzy liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich, stanowiących minimum kadrowe dla kierunku studiów „kosmetologia” do liczby studentów jest zgodny z §11 pkt 6 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie

muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 144 poz. 1048, z późn. zm.) i wynosi 1:43, przy dopuszczalnym - 1:60.

4. Ocena prowadzonej dokumentacji osobowej nauczycieli akademickich.

Teczki osobowe nauczycieli akademickich poddano analizie pod kątem wymagań rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika. Teczki osobowe podzielone są na trzy części, zgodnie z wymogami w/w rozporządzenia. Każda z części zawiera spis dokumentów. Dokumenty są ponumerowane. Teczki zawierają również kopie dyplomów (z wyjątkiem dyplomu doktorskiego w teczce jednego samodzielnego nauczyciela akademickiego) oraz aktualne zaświadczenia lekarskie i dokumenty potwierdzające ukończenie kursu z zakresu BHP.

Wnioski:

Podsumowanie oceny nauczycieli akademickich realizujących zajęcia dydaktyczne na kierunku studiów kosmetologia w WSNS w Lublinie należy zakończyć pozytywnym wnioskiem ponieważ:

- **spełnione zostały wymagania dotyczące minimum kadrowego,**
- **poszczególne przedmioty zostały przyporządkowane nauczycielom akademickim prawidłowo – odpowiadają ich wykształceniu oraz wykonywanym specjalnościom zawodowym,**
- **dokumentacja osobowa nauczycieli akademickich prowadzona jest prawidłowo.**

Część V. Działalność naukowa i współpraca międzynarodowa

1. Ocena działalności naukowej.

WSNS, realizując kształcenie wyłącznie na poziomie studiów pierwszego stopnia, prowadzi działalność naukową w bardzo ograniczonym zakresie. Otwarta jest jednak na współpracę z lubelskimi ośrodkami naukowymi takimi, jak Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Uniwersytet Marii Curie- Skłodowskiej, Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji, Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji, Politechnika Lubelska. Uczelnia zawarła szereg umów dotyczących współpracy naukowej i możliwości organizowania praktyk zawodowych dla studentów. Brak prac naukowych kadry dydaktycznej kierunku „kosmetologia”, z afiliacją WSNS, w recenzowanych czasopismach naukowych. Kadra dydaktyczna kierunku „kosmetologia” przygotowała jeden recenzowany zeszyt naukowy z afiliacją WSNS, który w chwili obecnej został przyjęty do druku, oraz trzy publikacje naukowe: „Kosmetolog- zawód XXI wieku”, „Współczesne trendy w kosmetologii” oraz „Praktyczne aspekty pracy kosmetologa” autorstwa pracowników etatowych i zatrudnionych na umowy cywilno - prawne. Katedra Kosmetologii była natomiast organizatorem kilku konferencji naukowych, mających bezpośredni związek z ocenianym kierunkiem studiów. Władze Uczelni finansują w zakresie własnym badania własne i statutowe. W roku akademickim 2009/ 2010 przeznaczyły na to 20.000,00 PLN, brak jednak zorganizowanego systemu wspierania rozwoju naukowego kadry dydaktycznej. Najważniejszymi osiągnięciami naukowymi Uczelni są publikacje naukowe kadry z afiliacją ich macierzystych Uczelni oraz przyznane nagrody Ministra Zdrowia i Rektorskie.

WSNS nie posiada przyznanej przez MNiSW kategorii naukowej i nigdy o nadanie takiej nie występowała. Jednostka nie posiada również uprawnień do nadawania stopni naukowych.

2. Ocena studenckiego ruchu naukowego.

O związku prowadzonej przez Uczelnię działalności naukowo - badawczej z procesem dydaktycznym przemawiać mają pisane przez studentów prace dyplomowe, które mają mieć charakter badawczy i stanowić cenne źródło informacji dla przyszłych kosmetologów.

W ramach działalności naukowej studenci uczestniczą w konferencjach naukowych, warsztatach, kursach, szkoleniach i konferencjach ogólnopolskich.

Brali również udział w wielu konkursach, zdobywając wyróżnienia. Przykładowo jedna ze studentek kosmetologii stacjonarnej otrzymała wyróżnienie w Mistrzostwach Makijażu Młodych Talentów podczas Beaty Forum w Warszawie w marcu 2010, zajmując I miejsce, a następnie III miejsce w konkursie na Ogólnopolskich Mistrzostwach Makijażu i Stylizacji Szkół Kosmetycznych i Wizażu ART VISAGE 2010.

Ocena studenckiego ruchu naukowego, w tym działalności kół naukowych oraz udziału studentów w badaniach naukowych.

Na Uczelni działa Koło Kosmetologów, które jest częścią większego koła – OKOP. Przedstawiciele Koła zgłaszają problem, iż nie mają dostępu do sal laboratoryjnych, w których mogliby przeprowadzać doświadczenia i badania. Pomieszczenia takie powinny być udostępniane na potrzeby Koła. Koło ma do dyspozycji biuro wyposażone w odpowiedni sprzęt. Zdaniem studentów Uczelnia w sposób bardzo dobry zapewnia finansowanie Koła; ma ono przydzielony stały budżet, który jest wystarczający do realizacji zaplanowanych działań. Współpraca z władzami Uczelni, zdaniem jego członków, jest bardzo dobra.

Koło to uczestniczy w ogólnopolskich konferencjach oraz samo zorganizowało jedną z nich (konferencja „Współczesna kosmetologia”). Dodatkowo organizuje ono szkolenia dla studentów, wyjazdy na targi, pokazy makijażu, akcje promujące zdrowy tryb życia i urodę na terenie Uczelni („Dzień Marchewki”) oraz Lublina (np. „Dzień Urody” w galeriach handlowych).

3. Ocena współpracy międzynarodowej.

WSNS nie realizowała współpracy w zakresie prac naukowych i dydaktycznych z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi. Ostatnio powołano Biuro Współpracy Międzynarodowej, którym kieruje pełnomocnik Rektora do spraw kontaktów międzynarodowych. W listopadzie 2008 roku została wysłana aplikacja do Komisji Europejskiej w sprawie przyznania Karty Erasmusa z projektem Uczelni odnośnie strategii, celów i priorytetów w ramach Programu Erasmusa. W bieżącym roku WSNS decyzją Komisji Europejskiej otrzymała Europejską Kartę i przystąpiła do programu „Uczenie się przez całe życie” w latach 2007-2013, obejmującym wymianę studentów i nauczycieli akademickich, projektów wielostronnych i sieci tematycznych.

W chwili obecnej na ocenianym kierunku studiów nie prowadzą zajęć dydaktycznych żaden wykładowcy zagraniczni, nie są także prowadzone studia w językach obcych dla studentów zagranicznych.

Pracownicy jednostki (zwłaszcza ci, dla których WSNS stanowi podstawowe miejsce pracy) nie biorą udziału w jakichkolwiek międzynarodowych projektach badawczych.

Wnioski:

Działalności naukowej prowadzona jest w niewielkim zakresie – choć pozytywnie ocenia się, że Uczelnia zdaje sobie z tego sprawę i planuje jej rozwinięcie. Oceniany kierunek kosmetologia prowadzi kształcenie jedynie na poziomie studiów pierwszego stopnia.

Poziom umiędzynarodowienia kierunku ocenia się jako niedostateczny.

Część VI. Baza dydaktyczna

1. Ocena dostosowania bazy dydaktycznej, w tym sal wykładowych, pracowni i laboratoriów oraz ich wyposażenia, dostępu do komputerów i Internetu, zasobów bibliotecznych do potrzeb naukowych i dydaktycznych ocenianego kierunku, a także dostosowania bazy do potrzeb osób niepełnosprawnych.

WSNS aktualnie korzysta, na zasadzie wynajmu, z dwóch budynków; przy ulicy Olchowej 8 oraz Obrońców Pokoju 2, których łączna powierzchnia całkowita wynosi 1741 m². Żaden z nich nie stanowi własności Szkoły. W budynkach tych odbywają się zajęcia wszystkich 5 prowadzonych aktualnie kierunków studiów. Nawet pomimo niewielkiej liczby niektórych z nich, stanowi to zdecydowanie zbyt duże zagęszczenie słuchaczy na 1 m².

Budynek przy ulicy Olchowej jest zasadniczo przeznaczony na potrzeby innych kierunków niż kosmetologia. Jedynie duża aula, na około 120 miejsc, pełni funkcję dobrze wyposażonej sali wykładowej, dostępnej dla wszystkich kierunków studiów. Ponadto znajdują się tam pracownie przeznaczone dla kierunku „ratownictwo medyczne”, które z powodzeniem są wykorzystywane przez studentów kierunku „kosmetologia”. Są to sale przeznaczone do zajęć z anatomii oraz doraźnej pomocy przedmedycznej, których wyposażenie jest skromne, ale wystarczające na zaspokojenie podstawowych potrzeb dydaktycznych kierunku kosmetologia.

Budynek przy ulicy Obrońców Pokoju przeznaczony jest niemal wyłącznie na potrzeby kierunku kosmetologia. Tu znajduje się opisywana wcześniej, trójczęściowa pracownia kosmetyczna oraz pracownia wizażu i stylizacji. Tutaj są także dwie sale wykładowe oraz sala seminaryjna (według Raportu Samooceny: 5 sal wykładowych i 3 seminaryjne – str. 32). Pod tym adresem funkcjonuje cała administracja, tutaj znajduje się także Biblioteka Szkoły.

Na kolejnej stronie Raportu Samooceny stwierdza się, że „Studenci WSNS na mocy podpisanej umowy z KUL-em korzystają z laboratoriów: biochemii, mikrobiologii, pracowni botanicznej. Jednocześnie WSNS podpisała umowę z KUL-em na korzystanie z Obiektu Sportowego do prowadzenia zajęć sportowych z wychowania fizycznego”. Wśród załączników do przedstawionego Raportu znajduje się kopia Umowy z dnia 16.09.2005 w sprawie wynajmu przez KUL, na rzecz WSNS, pracowni do prowadzenia zajęć z chemii analitycznej, chemii organicznej i biochemii. Umowa ta dotyczy lat 2005/06 i 2006/07. Zespół wizytujący Szkołę nie uzyskał wglądu w aktualną umowę lub odpowiedni aneks do umowy wyżej wymienionej. Podczas wizyty w tych pracowniach wszyscy pracownicy KUL, z którymi Zespół miał okazję się spotkać, pytani o aktualny przebieg zajęć, udzielali bardzo niejasnych i niejednoznacznych odpowiedzi, używając konsekwentnie, we wszystkich wypowiedziach, czasu przeszłego. Połączenie tych dwóch obserwacji rodzi wątpliwość czy faktycznie również aktualnie zajęcia te odbywają się w tych pomieszczeniach.

Podobnie, załączona kopia umowy dotyczącej wynajmu obiektów sportowych, dotyczy okresu od października 2008 do czerwca 2009. Brak jest w dokumentacji aktualizacji tej umowy. Wynajmowanej hali sportowej Zespół nie miał okazji wizytować.

W każdej szkole wyższej funkcję jednoczącą wszystkie jednostki dydaktyczne powinna pełnić **biblioteka** wraz z czytelniami. W wizytowanej WSNS faktycznie tak jest. Biblioteka, pomimo zajmowania stosunkowo niewielkiej powierzchni jest obiektem spełniającym przypisane jej funkcje. Jest to niewątpliwą zasługą osoby kierującej tą jednostką, która w pełni angażuje się w powierzone jej zadania. Biblioteka Szkoły zlokalizowana jest w 3, sąsiadujących z sobą pomieszczeniach, pełniących kolejno funkcję administracyjną, czytelną i magazynową. W czytelnicy znajduje się 10 miejsc dla korzystających na miejscu z zasobów drukowanych. Ponadto zlokalizowano tu dwa stanowiska komputerowe wyposażone w dość dobrej jakości komputery mające połączenie z siecią internetową. Drukowane zasoby biblioteczne z zakresu „kosmetologii” i nauk pokrewnych są na poziomie odpowiadającym okresowi funkcjonowania tego kierunku w Szkole. Widoczna jest wyraźna dbałość o aktualizację posiadanego księgozbioru. Jednostka dysponuje wszystkimi najważniejszymi polskimi czasopismami z branży kosmetycznej. Jednak dążąc do kształcenia absolwentów na odpowiednio wysokim poziomie Szkoła bezwzględnie musi zadbać o wyposażenie Biblioteki w stały dostęp, czy to w formie drukowanej, czy też internetowej, choćby do kilku wiodących czasopism kosmetycznych wydawanych w językach obcych, poza granicami naszego kraju. Również w zasobach Biblioteki nie znaleziono żadnego podręcznika z zakresu nawet bardzo szeroko rozumianej kosmetologii wydanej w języku obcym. Pod tym względem Szkoła ma jeszcze wiele do zrobienia. Również należałoby zadbać o możliwość dostępu do reglamentowanych baz danych oraz płatnych zasobów internetowych. W tym zakresie wystarczyłoby odpowiednio sformułowana i wdrożona w życie umowa z jedną z dużych uczelni Lublina, w myśl której chociaż jeden komputer biblioteczny mógłby być włączony w sieć uczelnianą Szkoły i korzystać z zasobów dostępnych poprzez serwer tej uczelni.

Oceniając dostęp do **komputerów i Internetu** najkorzystniej jest odnieść się do opisu zawartego na stronach 34-35 przygotowanego Raportu Samooceny. W tym miejscu opisane jest wyposażenie komputerowe dostępne w Szkole nie tylko w sposób ilościowy, ale także pod względem jakościowym, z podaniem parametrów poszczególnych komputerów. Na bazie powyższego opisu, uznać należy, że posiadane wyposażenie, choć nienajnowsze, to jest wystarczające na potrzeby prowadzonego kierunku. Nawet przyjmując, że pracownia komputerowa jest do dyspozycji studentów wszystkich kierunków w Szkole, także uznać można, że jest ona w stanie zaspokoić takie szerokie potrzeby. Patrząc na podane parametry posiadanych komputerów można jednak sugerować nieodległą konieczność rozpoczęcia systematycznego odnawiania bazy komputerowej, gdyż niektóre z komputerów stanowiących wyposażenie pracowni są w chwili obecnej już dość mocno przestarzałe.

Odnosząc się do sprawy dostosowania bazy do potrzeb osób niepełnosprawnych stwierdzić należy, że praktycznie żaden obiekt Uczelni nie jest dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo. Jednak w związku z tym, że w aktywnym wykonywaniu zawodu kosmetyka osoby takie będą odnajdywały się z trudem, nie należy się dziwić nie kładzeniu przez Szkołę nacisku na działania zmierzające w tym kierunku. Niezwykle godnym podkreślenia jest natomiast fakt prowadzenia przez Szkołę zajęć dla osób niepełnosprawnych w zakresie mowy i słuchu. Osoby te, przyjmowane corocznie w liczbie 2-3. studentów, zdobywają wiedzę, korzystając z pomocy tłumaczy języka migowego, którzy systematycznie uczestniczą we wszystkich zajęciach wraz z zainteresowanymi studentami, umożliwiając bezpośredni ich kontakt z prowadzącymi zajęcia poprzez symultaniczne tłumaczenie „w obydwie strony”. Jest to niezwykle cenna inicjatywa Szkoły, nie znajdującą naśladowania, według wiedzy członków Zespołu, w żadnej innej szkole kształcącej kosmetyków na poziomie wyższym.

2. Opinia studentów na temat obiektów dydaktycznych, socjalnych i sportowych, w tym ich wyposażenia (z części studenckiej).

Budynek wynajmowany przez Uczelnię, w którym odbywa się znaczna część zajęć dydaktycznych jest budynkiem, który w zakresie sal dydaktycznych (sale wykładowe, pracownie, laboratoria) jest dobrze dostosowany do potrzeb studentów. Pod względem przystosowania budynku do osób niepełnosprawnych Uczelnia nie spełnia kryteriów; brakuje w nim podjazdów, wind, odpowiednio przystosowanych toalet, posiada wąskie korytarze. Należy podkreślić, że pomimo braku odpowiedniej infrastruktury dla osób niepełnosprawnych ruchowo, Uczelnia wyróżnia się wsparciem osób głuchoniemych. Na Uczelni studiuje kilkoro studentów z tą niepełnosprawnością, a Władze zapewniają każdemu z nich tłumacza języka migowego. Na korytarzach znajduje się wystarczająca liczba miejsc siedzących oraz liczba automatów z artykułami spożywczymi.

Studenci mają zapewniony dostęp do zaplecza sportowo-rekreacyjnego, które zapewnia im Uczelnia w ramach podpisanej umowy o współpracy z innymi uczelniami i nie mają do niego żadnych zastrzeżeń.

Wnioski:

Uczelnia nie posiada własnej bazy dydaktycznej; wynajmowane pomieszczenia są w dobrym stanie technicznym i spełniają wymagania stawiane pomieszczeniom, w jakich można prowadzić kształcenie studentów.

Baza ta jednak może okazać się zbyt mała, ponieważ istnieje konieczność pilnego zorganizowania wielu laboratoriów i pracowni.

Część VII. Sprawy studenckie

1. Ocena spraw studenckich, w tym działalności samorządu i organizacji studenckich oraz współpracy z władzami uczelni.

Tryb uchwalania oraz sam Regulamin Samorządu Studentów WSNS jest zgodny z Ustawą. Samorząd posiada stały budżet wydzielony ze środków Uczelni, który w pełni zaspokaja jego potrzeby finansowe. Samorząd posiada do własnej dyspozycji pomieszczenie na terenie Uczelni, które wyposażone jest w podstawowy sprzęt biurowy.

Członkowie Samorządu bardzo dobrze oceniają współpracę z władzami Uczelni. Studenci czują z jej strony duże wsparcie. Wyrazem doceniania działalności na rzecz studentów jest zwolnienie z części opłat czesnego aktywnych członków Samorządu (do 100 zł).

W chwili wizytacji na Uczelni nie była powołana żadna komisja dyscyplinarna ds. studentów i komisja dyscyplinarna ds. nauczycieli akademickich. Fakt ten był tłumaczony tym, iż nigdy w Uczelni nie było spraw, które mogłyby trafić do tych komisji. Uczelnia pomimo tego powinna powołać takowe organy, aby uniknąć doraźnego ich powoływania w nagłych sprawach. W składzie Senatu Uczelni zasiada zbyt mało przedstawicieli studentów. Na chwilę obecną studenci stanowią 16,6% składu. Uczelnia powinna zwiększyć skład procentowy studentów do minimum 20% (art. 61 ust. 3 ustawy).

Oprócz działalności statutowej Samorząd WSNS mocno angażuje się w działania kół naukowych wspierając Uczelnię w organizacji „dni otwartych”, wybierając „miss studentek” na Juwenaliach, wraz z Politechniką Lubelską redagując studencką gazetkę kolportowaną do

wszystkich uczelni Lublina. Z własnej inicjatywy przeprowadzili w tym roku własną ankietę o studiowaniu na ich Uczelni, aby móc znaleźć największe problemy i przedstawić je Władzom. Również z ich inicjatywy został wprowadzony na Uczelni drugi język obcy, który studenci sami mogą wybrać bez żadnych dodatkowych opłat.

2. Ocena systemu opieki materialnej i socjalnej oferowanej studentom wizytowanej jednostki.

Podział Funduszu Pomocy Materialnej jest dokonywany w zgodzie z art. 94 ust. 2 Ustawy.

Decyzje podejmowane przez Komisję Stypendialną i Odwoławczą Komisję Stypendialną oraz sposób ich dostarczania jest w pełni zgodny z Kodeksem Postępowania Administracyjnego. Komisje te powoływane są w zgodzie z ustawą, a wyłanianie przewodniczącego komisji jest w pełni demokratyczne. Niezgodny z ustawą jest jedynie skład osobowy tych komisji, gdzie studenci stanowią połowę składu, a powinni stanowić jej większość (art. 177 ust. 3 ustawy). Uczelnia powinna zwiększyć liczbę studentów w komisjach stypendialnych.

Studenci są bardzo dobrze informowani o bieżących pracach komisji stypendialnych. Przed każdym zebraniem wywieszane jest ogłoszenie kiedy i co będzie rozpatrywała poszczególna komisja. Sposób obsługi przyjmowania wniosków oraz wydawania decyzji jest odpowiedni do potrzeb studentów.

Kwoty przyznawanych stypendiów w ramach pomocy materialnej są w ramach możliwości finansowych Uczelni, odpowiednio dopasowane do potrzeb studentów.

3. Opinie studentów prezentowane w czasie spotkania z zespołem oceniającym.

W spotkaniu z Zespołem wizytującym uczestniczyło ok. 35 studentów. Studenci pozytywnie wyrażali się o: regulaminie studiów, opłatach pobieranych przez Uczelnię, systemie ECTS.

Jako wyróżniający się nauczyciele akademicy zostali wymienieni: prowadzący zajęcia z „dermatologii” oraz „kosmetologii upiększającej”; obydwójce za dobre podejście do studentów i umiejętność przekazania wiedzy. Jako nauczyciele zasługujący na ocenę negatywną zostali wymienieni: nauczyciel prowadzący „rehabilitację” - za brak umiejętności komunikacji i przekazania wiedzy podczas wykładów. Studenci mają również problem z osobą prowadzącą dodatkowy język (włoski), która według nich nie potrafi współpracować ze studentami, brak jest z nią jakiegokolwiek kontaktu poza zajęciami (nawet drogą poczty elektronicznej). Z tego powodu większość uczestników tego lektoratu chce z niego zrezygnować, lecz Uczelnia im to uniemożliwia. W takim przypadku powinna ona zadbać o poprawę jakości prowadzonych zajęć lub umożliwić studentom rezygnację.

Ogólnie studenci oceniają nauczanie języków obcych na Uczelni jako dobre, chociaż nie wszyscy z nich są uczeni języka specjalistycznego dla kierunku studiów kosmetologia. Władze powinny zapewnić wszystkim studentom naukę takiego języka. Liczebność grup językowych jest odpowiednia do efektywnego nauczania.

Część studentów obecnych na spotkaniu wskazała na problemy z praktykami studenckimi. Często napotykają oni na trudności w załatwianiu formalności, związanych z małą elastycznością Uczelni wobec potrzeb studentów, np. możliwość odbycia praktyki

wcześniej, gdy studentka wie, że nie będzie mogła ich odbyć w okresie wakacyjnym. Większość studentów sama szuka oraz organizuje sobie praktyki, gdyż w przeciwieństwie do informacji zawartych w Raporcie Samooceny, Uczelnia nie ma tak szerokiego wyboru zakładów, w których studenci mogliby odbyć praktykę. Dlatego często studenci nie znajdują w tej ofercie satysfakcjonujących ich praktyk. Z tego powodu dochodzi do sytuacji, w której studenci płacą zakładom, aby móc odbyć praktyki. Jest to wysoce niewskazane, dlatego Uczelnia powinna w większym stopniu zaangażować się w pomoc studentom i rozwiązać sprawę praktyk.

Największym problem Uczelni, zdaniem studentów jest to, iż Uczelnia nie potrafi się określić, czy chce być szkołą uczącą kosmetologów czy kosmetyczki. Przejawia się to w dobrym szkoleniu na zajęciach kosmetycznych i w braku nauczania odpowiednich umiejętności, potrzebnych do pracy kosmetologa (przyczyną takiego stanu rzeczy jest za mała liczba laboratoriów i pracowni specjalistycznych).

Studenci bardzo dobrze oceniają pracę Samorządu Studenckiego. Zwracają uwagę, że to dzięki niemu mogą uczestniczyć w różnego rodzaju wyjazdach oraz warsztatach.

Wnioski:

Uczelnia spełnia w znaczącym stopniu wymagania dotyczące życia studenckiego, zapewniając dobrą opiekę dydaktyczną i organizację studiów oraz dbałość o komfort studentów.

Z drugiej strony zastrzeżenia budzi szereg uregulowań prawnych dotyczących spraw studenckich określonych w punkcie 1 i 2, Część VII oraz w Załączniku nr 2 niniejszego raportu – zaleca się dokonanie zmian zgodnie z zawartymi tam uwagami.

Część VIII. Dokumentacja toku studiów

Ocena zgodności prowadzonej w uczelni dokumentacji toku studiów, w tym albumu studentów, księgi dyplomów, teczek osobowych studentów i absolwentów, kart egzaminacyjnych i indeksów, wydawanych dyplomów i suplementów z przepisami prawa.

Dokumentacja toku studiów prowadzona jest przez dziekanat.

Album studentów oraz **księga dyplomów** prowadzone są centralnie w Uczelni w formie tradycyjnej. Album studentów zawiera wszystkie elementy określone w § 9 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 224, poz. 1634, z późn. zm.). Stwierdzono natomiast, że w księdze dyplomów nie wypełniana jest rubryka „numer albumu”, a w rubryce „jednostka” wypisywany jest nie istniejący już w Uczelni Wydział Nauk Społecznych.

Protokoły zaliczeń. Prowadzone są zgodnie z § 10 ust. 1 pkt. 1 powyższego rozporządzenia. Zawierają: nazwę przedmiotu, którego dotyczy zaliczenie lub egzamin, imiona i nazwiska studentów, numery albumów, oceny, datę i podpis osoby zaliczającej lub przeprowadzającej egzamin.

Analizie poddano również **teczki osobowe studentów** (w tym: nowo przyjętych, przyjętych w trybie przeniesienia, skreślonych i urlopowanych) oraz **absolwentów** pod kątem spełnienia wymogów rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów stwierdzono, iż są one

prowadzone w sposób prawidłowy i zawierają wymagane dokumenty, tj.: oryginał lub odpis świadectwa dojrzałości, ankietę osobową studenta, poświadczoną przez Uczelnię fotokopię dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, aktualną fotografię kandydata, dokumenty postępowania kwalifikacyjnego, kopię decyzji o przyjęciu na studia, podpisany przez studenta akt ślubowania, karty okresowych osiągnięć studenta, a także potwierdzenie odbioru legitymacji studenckiej i indeksu.

W teczkach osób, które skreślono z listy studentów znajdują się odpowiednie podania i decyzje. Decyzje o udzieleniu urlopu dziekańskiego podpisuje Prorektor dr M. Jedynak w imieniu Rektora, jednakże nie przedstawiono dokumentu, który zawierałby upoważnienie do tego typu czynności. Po wizytacji przesłano uszczegółowione upoważnienie, które pozwala Prorektorowi na podejmowanie tego typu decyzji.

W teczkach absolwentów znajduje się m.in.: egzemplarz pracy dyplomowej, recenzje pracy dyplomowej, protokół egzaminu dyplomowego, dyplom ukończenia studiów wraz z suplementem egzemplarz do akt oraz potwierdzenie odbioru dyplomu i jego odpisu.

Wpisy w kartach okresowych osiągnięć studenta i indeksach odnoście zaliczeń semestrów dokonuje Prorektor dr M. Jedynak, z upoważnienia Rektora.

Karty okresowych osiągnięć studenta sporządzane są poprawnie.

Indeksy wypełniane są poprawnie i czytelnie.

Dyplomy i suplementy. Dyplomy i suplementy poddano analizie zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie rodzajów tytułów zawodnych nadawanych absolwentom studiów i wzorów dyplomów oraz świadectw wydawanych przez uczelnie (Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 61). Dyplomy wydawane są prawidłowo, natomiast w suplementie stwierdzono, iż w części IV (Informacje o treści studiów i osiągniętych wynikach) błędnie zapisano, że „standardy kształcenia „zgodne z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie określenia standardów nauczania dla poszczególnych kierunków studiów i poziomów kształcenia (Dz. U. Nr 116, poz. 1004, z późn. zm.). Powyższe rozporządzenie nie zawierało standardu nauczania dla kierunku „kosmetologia”. Szczegółowy standard ocenianego kierunku został określony w rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki (Dz. U. Nr 164, poz. 1166 z późn. zm). Wcześniej realizowano programy autorskie oparte o wytyczne Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Ponadto w części V „Dostęp do dalszych studiów” nie należy wstawiać rozbudowanej formuły *Studia w Wyższej Szkole Nauk Społecznych gwarantują wykształcenie w takim zakresie że absolwent może kontynuować swoją edukację na uzupełniających studiach magisterskich np. na kierunku Zdrowie publiczne lub innych pokrewnych kierunkach, absolwent ma również możliwość ubiegania się o przyjęcie na studia podyplomowe*, natomiast powinno być zapisane „studia drugiego stopnia, studia podyplomowe”.

Wnioski:

Dokumentacja toku studiów prowadzona jest poprawnie, niemniej jednak w niektórych przypadkach stwierdzono uchybienia w stosunku do obowiązujących przepisów prawa i przepisów wewnętrznych Uczelni. Szczegóły w Załączniku Nr 2.

Część IX. Podsumowanie.

1. Ocena spełnienia standardów jakości kształcenia.

Tabela nr 6.

Część raportu	Nazwa standardu	Ocena spełnienia standardów				
		wyróżniająco	w pełni	znaczaco	częściowo	niedostatecznie
Cz. II	Struktura kwalifikacji absolwenta				×	
Cz. II	Plany studiów i programy nauczania				×	
Cz. IV	Kadra naukowo-dydaktyczna			×		
Cz. II	Efekty kształcenia			×		
Cz. V	Badania naukowe					×
Cz. III	Wewnętrzny system zapewnienia jakości				×	
Cz. VI	Baza dydaktyczna				×	
Cz. I, VII	Sprawy studenckie			×		
Cz. I, IV, VIII	Kultura prawna uczelni i jednostki			×		
Cz. I, II, III	Kontakty z otoczeniem			×		
Cz. II, V	Poziom umiędzynarodowienia					×

2. Sposób realizacji programu kształcenia.

Realizacja programu kształcenia na kierunku studiów „kosmetologia” jest immanentnie związana z nauczaniem zawodu. Obowiązkiem Szkoły jest nie tylko przekazywanie wiedzy, ale również umiejętności, co można osiągnąć poprzez równoległe prowadzenie ćwiczeń, indywidualnie przez każdego studenta, w laboratoriach i specjalistycznych pracowniach.

Niestety, Uczelnia nie spełnia obowiązujących standardów w tym zakresie i dlatego dalsze kształcenie należałoby uwarunkować powołaniem lub możliwością wynajęcia brakujących laboratoriów i specjalistycznych pracowni.

Tylko w ten sposób, zdaniem Zespołu Oceniającego, absolwent Uczelni będzie optymalnie przygotowany do wykonywania zawodu kosmetologa.

3. Zorganizowanie nowych laboratoriów i pracowni.

Konieczność zorganizowania następujących pracowni i laboratoriów: biologii z genetyką, biofizyki, histologii, fizjologii i patofizjologii, higieny, mikrobiologii z immunologią, farmakologii, chemii kosmetycznej, receptury kosmetycznej i dermatologii.

W przypadku realizacji przedmiotu „dermatologia” konieczny jest kontakt studentów z pacjentami; można to uzyskać poprzez udział studentów w zajęciach w przychodni lub szpitalu.

Poznań, 16 sierpnia 2010 r.

Za Zespół Wizytujący

Prof. dr hab. Jan Pawlaczyk